

Після відрядження

Петро Ребро

Десь їздив наш Онисько цілий рік
(Не радий був відрядженню такому).
Та ось вернувсь, нарешті, чоловік —
Вірніш, на крилах прилетів додому.

Зустріла жінка гаряче його.
Він до дітей — і став жовтішим воску:
— Цього я пам'ятаю і цього,
А хто ж ото в колисці смокче соску?

— Де? — жінка розгубилася на мить,
А потім заспокоїла Ониська:
— Чи чуєш, чоловіче, хай лежить,
Бо все одно ж валяється колиска!